

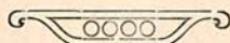
имало широка овощна градина. Често пъти тя се разхождала изъ нейните пътеки съ книжка въ ръка, ала никога не смѣяла да си откаже нито едно плодче безъ позволение. Така постъпвалъ въ другия градъ и Стефанъ.

Цѣли 16 години двѣтѣ сирачета не се видѣха едно друго, защото не знаеха кое гдѣ се учи. И двѣтѣ бидоха щастливи да завършатъ учението си здрави и да се завърнатъ въ милата си родина.

Катеринка стана учителка въ една забавачница, а Стефанъ лѣкаръ въ окръжната болница на сѫщия градъ.

Скоро братътъ и сестрата се намѣриха и живѣха заедно. Тѣ си спомниха за лѣкаря и му благодариха, за гдѣто отъ *крадци* ги направи честни служители на народа си.

ГАТАНКА.

Бѣла нива е засѣта

Вмѣсто сърпъ очи я жѣнатъ,

Съ черно жито, --

А главата

Кой го жѣне, дни ще мине

Житница е най голѣма

Волно, сито!

И богата!

Нивата въ рѣцѣ си носимъ,
Всѣки знае,

Кой съ любовь я не работи,
Ще се кае! — ?

Люб. Бобевски.